

13 - 1 - 1971

Nr .....

[REDACTED]

Uw brief van

Uw kenmerk

Ons kenmerk

Bijlagen

BETREFT

3087/I/P
[REDACTED]

: Taalkaders D.O.S.

Mijnheer de Minister,

Bij brief van 21 april 1970, aangevuld bij brieven van 9 juni 1970 en 2 december 1970 hebt U de Vaste Commissie voor Taaltoezicht (V.C.T.) om advies verzocht betreffende een ontwerp van koninklijk besluit tot vaststelling van de taalkaders van de Dienst voor Ontwikkelingssamenwerking.

Op grond van de artikelen 60, § 1, en 61, §§ 2 en 5, van de op 18 juli 1966 samengevatte wetten op het gebruik van de talen in bestuurszaken (S.W.T.) heeft de verenigde vergadering van de afdelingen van de V.C.T. deze aangelegenheid onderzocht in zittingen van 5 en 19 november, 3 en 17 december 1970.

De Commissie heeft eenparig een gunstig advies uitgebracht betreffende het voorstel tot vaststelling van de taalkaders voor de eerste twee trappen van de hiërarchie, onder voorbehoud evenwel van de Franse afdeling die van oordeel is dat, bij een oneven aantal betrekkingen, de resterende betrekking aan het Franse taalkader zou moeten worden toegewezen.

./.

Aangezien in de verenigde vergadering van de afdelingen van de Commissie geen meerderheid werd bereikt wat de vaststelling van de taalkaders vanaf de derde trap van de hiërarchie betreft, heb ik de eer U, krachtens artikel 9, 1ste lid, van het koninklijk besluit van 4 augustus 1969 tot regeling van de rechtstoestand van de voorzitter en van de leden van de Vaste Commissie voor Taaltoezicht en tot regeling van dezer werking, deze beknopte nota te sturen die de uitgebrachte meningen weergeeft.

x

x

x

STANDPUNT VAN DE NEDERLANDSE AFDELING

Op grond van de bepalingen van artikel 43, § 3, van de S.W.T. moet het aantal betrekkingen voor het Nederlands en het Frans kader worden toegewezen met inachtneming, op alle trappen van de hiërarchie (beneden de graad van directeur) van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en de Franse taalgebieden respectievelijk voor elke dienst vertegenwoordigen.

Het bepalend criterium voor de toewijzing van de betrekkingen aan elk van beide taalkaders is het wezenlijk belang dat de ontwikkelingssamenwerking voor elk van beide taalgebieden vertegenwoordigt.

Bij allerlei gelegenheden hebben de opeenvolgende regeringen uitdrukkelijk verklaard dat de ontwikkelingshulp een nationale taak^{is}/die alle Belgen in dezelfde mate aanbelangt en dat elk taalgebied in dezelfde mate is betrokken bij dit werk van internationale solidariteit.

Het gaat hier wel degelijk om een "binnenlands" belang, d.w.z. om het belang dat de Belgische bevolking heeft bij de ontwikkelingshulp; zoals, trouwens voor alle andere diensten, ook voor het departement van Buitenlandse Zaken en zelfs voor de buitenlandse diensten van dit departement, het binnenlands belang als criterium geldt, en niet het belang van de buitenlanders die zich tot deze diensten wenden.

De taalwetgeving is er trouwens niet enkel en niet vooral in het belang van de individuen.

De Raad van State (arrest nr. 11976 van 28 september 1966 inzake COENS) verklaart inderdaad :

"dat de taalwetgeving integendeel, zoals blijkt zowel uit de strekking der bepalingen zelf als uit de parlementaire voorbereiding van die wetgeving, er evenzeer toe strekt om, boven de individuele belangen van personen uit, iedere nationale taal als een waarde in zichzelf te beschermen door de plaats, die haar toekomst, meer bepaald in het bestuursleven, zeker te stellen ; .....

dat de wetgever het staatsbelang, dat betrokken is bij de eerbiediging van de plaats die de nationale talen toekomst, zo hoog heeft aangeslagen dat hij de regelen waardoor hij de plaats van elke taal in het bestuursleven heeft bepaald, het karakter heeft toegekend van regeler van openbare orde...".

De Minister voor Ontwikkelingssamenwerking (in zijn nota's aan de V.C.T. van 21 april 1970 en 9 juni 1970) heeft trouwens zelf uitdrukkelijk verklaard dat de redenen die certijds voor Buitenlandse Zaken golden ook voor de D.O.S. gelden. De 50/50 verhouding werd eenparig door de verenigde vergadering van de afdelingen van de V.C.T. voor Buitenlandse Zaken aanvaard (Zie advies V.C.T. nr. 2267 van 18 december 1969). Daarvoor had dit departement redenen aangegeven welke hier eveneens zouden kunnen gelden, vermits de D.O.S. in feite onder de hoge leiding staat van dit departement, zodat voor het geheel eenzelfde regel zou kunnen worden onder ogen genomen.

De Nederlandse afdeling heeft echter destijds duidelijk gezegd dat zij een toegeving deed voor Buitenlandse Zaken, daar waar zij in feite overtuigd is dat het wezenlijk belang van dit departement en dus nu ook van de D.O.S. voor beide landsdelen, bij gebrek aan specifieke numerieke aanduidingen best kan getoetst worden aan het demografisch criterium,

<u>Jaar</u> <u>einde</u>	<u>Nederlandse</u> <u>taalgebied</u>	<u>Franse</u> <u>taalgebied</u>
1961	5.063.974	3.045.275
1965	5.264.558	3.108.854
1968	5.373.578	3.119.817
1969	5.403.377	3.121.886

(Bron : N.I.S.).

Uit de cijfers van 1969 vloeit een verhouding voort van 63,5 % tegenover 36,5 % respectievelijk voor het Nederlands taalgebied en voor het Franse taalgebied.

In bijkomende orde kan worden geargumenteed dat, bij ontstentenis van specifiek-kwantitatieve criteria, de financiële terugslag van het gevoerde beleid een aanwijzing is van het wezenlijk belang van elk landsdeel ; welnu, de financiële inspanning, van beide landsdelen ligt veeleer in dezelfde verhouding als die van het bevolkingsaantal.

Die cijfers mogen worden aangehaald t.a.v. de interpretatie die de wetgever zelf aan het begrip "wezenlijk belang" heeft gegeven.

In het verslag Saint-Remy (Kamer nr. 331 - (1961-1962) nr. 27 pag. 36) vinden wij inderdaad :

"In verband met de betekenis van de hierboven onderstreepte woorden "wezenlijk belang", geldt nog steeds wat de verslaggever van de wet van 28 juni 1932 deed opmerken : "De Regering moet rekening houden met de onderscheiden behoeften van elke streek en de verdeling der diensten in taalopzicht aanpassen aan de respectieve belangrijkheid die elke streek voor deze diensten biedt....

Een Regering met wijs en rechtvaardig beleid, die het algemeen belang op het oog houdt, zal zonder groot bezwaar, het billijk evenwicht weten te vinden, waardoor de zedelijke en stoffelijke belangen van onze beide taalgroepen in dezelfde mate het voorwerp van hare bezorgdheid blijken te zijn". (Parl. Stuk nr. 67 - Kamer - Zittijd 1931 -1932 - blz. 25 en 26)".

Dezelfde ideeën vindt men terug in het verslag de Stexhe.

Dit principe moet natuurlijk niet leiden tot een rigoureux spel van cijfers gesteund op de bevolking in elk van de beschouwde taalgebieden ; dat hebben de wetgever, de regering, het parlement, en nadien de V.C.T. niet gezegd.

Indien de Nederlandse afdeling dit citaat en voormeld cijfermateriaal met nadruk naar voren brengt, dan is het omdat bij de bespreking van het ontwerp van de taalkaders D.O.S. verschillende feiten naar voren treden, nl.

- 1) de politiek inzake ontwikkelingssamenwerking die in feite werd gevoerd en die op franstalige landen georiënteerd was ;
- 2) de weigering van de Franse afdeling van de V.C.T., de voorgestelde 50/50 verhouding, te aanvaarden op grond van een verwijzing naar een schreefgetrokken toestand, waaruit zou blijken dat in het centraal bestuur 80 % van de zaken in het Frans worden behandeld.

Wat 1) betreft, komt het de V.C.T. niet toe over het gevoerde beleid te oordelen. De feitelijke gegroeide toestand kan evenwel niet als criterium worden gebruikt (wat de Franse afdeling wel doet) om het "wezenlijk belang" in de betekenis van de S.W.T. te bepalen.

Ten aanzien van 2) wenst de Nederlandse afdeling te herinneren aan de wording van art. 43, dat een compromis inhoudt.

Antwoordend aan [REDACTED], die het verkeerd vond in een wettekst te gaan inschrijven volgens welke verhoudingen de betrekkingen gingen verdeeld worden op het hoger niveau (cfr. Parl. Hand. Kamer 11.7.1963, blz. 53) antwoordde Dhr. GILSON, Minister van Binnenlandse Zaken (idem p. 54) :

- a) art. 43 is een compromis ;
- b) de regering heeft vooreerst in de plaats van het billijk evenwicht het begrip van het wezenlijk belang willen stellen :

"à savoir la détermination du nombre de fonctionnaires de l'un et de l'autre rôle pour chaque service, en fonction de l'importance de chaque région" ;

c) als tegenprestatie eer beperkt tweetalig kader naar rato van een 50/50 verhouding. Hier herhaalt de Minister :

- "Le deuxième élément du compromis, ayant établi ce critère, (zie b) supra) ayant donné des satisfactions, par conséquent à ceux qui pensaient que le nombre de fonctionnaires devrait correspondre au volume des affaires traitées, ce qui donne par conséquent, aux Flamands, en raison même de l'importance de leur région, de son évolution démographique, la certitude d'être mieux représentés dans les services qui traitent plus d'affaires flamandes, se posait aussi le problème du bilinguisme des fonctionnaires et nous avons introduit l'idée du cadre bilingue limité".

d) Om tegemoet te komen aan het Waalse bezwaar dat de kennis van een tweede taal hun zwaarder toescheen dan aan de Vlamingen en omdat zij vreesden enkele kansen te verliezen om geldig vertegenwoordigd te zijn in de openbare diensten, kwam daarop een compensatie : "Il consistait à donner aux francophones une garantie d'équilibre" "die precies de top van de administratie, de opperambtenaren beoogde, dus daar waar een beslissende rol in het Staatsbeleid door hen kon worden gespeeld. Minister Gilson zegt daarover: "et je reconnais volontiers que les Flamands en la concédant, en l'admettant dans le texte que nous avons proposé aux délibérations des deux parties de la majorité, faisaient une concession importante aux Wallons et acceptaient de la considérer comme une garantie contre la minorisation, qu'ils pouvaient légitimement donner en contrepartie d'autres avantages qu'ils obtenaient dans ces dispositions et dans d'autres de la loi.

Messieurs, c'est parce que le gouvernement désire que ce soit un élément d'un compromis national couvrant un champ plus vaste encore que la matière linguistique, qu'il a raison, je crois, de défendre devant le parlement et devant le pays cette garantie particulière accordée aux Wallons et aux francophones dans nos administrations centrales" (ibidem),

Het wezenlijk belang zoals de wetgever in 1963 het wou, was dus evident een duidelijke verwijzing naar de gevolgen die een overwicht op demografisch gebied van het Nederlandse taalgebied op de werking van de diensten moest hebben, meer bepaald voor de betrekkingen beneden de rang van directeur.

Ook het verslag de Stexhe onderstreept dit (doc. 404 p. 27) : "Wij zijn evenwel van oordeel dat men bij de vaststelling van de kaders de grondgedachte van deze bepaling niet uit het oog mag verliezen, hetgeen betekent dat, zo de kaders voor al wat de uitvoeringstaken betreft, vastgesteld moeten worden met inachtneming van de behoeften van elke dienst voor ieder taalgebied, wat betreft de zaken die het gehele land bestrijken, d.w.z. wat conceptie-werk of algemene leiding is, de gelijkheid van de kaders de regel zou moeten zijn".

Ten aanzien van de D.O.S. zijn de besluiten dan ook te trekken : bij gebrek aan enig ander specifiek gegeven ten aanzien van de appreciatie van het "wezenlijk belang" zoals bedoeld door de wetgever, dienen, voor de trappen 3 tot en met 12, de bevolkingscijfers in acht te worden genomen.

Tevergeefs wil men de activiteit van de diensten in het buitenland als criterium doen gelden. Ten onrechte wil men een toestand bestendigen die - door een feitelijke politiek gericht op Franssprekende landen - er toe kwam vóór enige jaren een verhouding van 30 % Nederlandstaligen en 70 % Franstaligen in het centraal bestuur van de D.O.S. te scheppen, en die in 1970 nog steeds ten nadele van de Nederlandstaligen uitvalt.

De Nederlandse afdeling legt er de nadruk op dat het aanvaarden van een 50/50-verhouding reeds een toegeving is t.a.v. de respectieve belangrijkheid van elk taalgebied op het demografisch vlak.

x

x

x

Tenslotte legt de Nederlandse Afdeling er de nadruk op dat het ontwerp van taalkaders slechts 177 betrekkingen omvat. Dit is waarschijnlijk het personeel dat onder de toepassing van het statuut van het Rijkspersoneel valt.

De vraag rijst echter wat de Minister van Ontwikkelings-samenwerking van plan is te doen inzake taalkaders voor het ander personeel bij het hoofdbestuur, nl. tijdelijken, contractuelen, enz.....

Het is inderdaad zo dat de taalkaders worden opgesteld op grond van de personeelsformatie, maar de aanwezigheid van tientallen ambtenaren die niet op de personeelsformatie voorkomen, doet een speciaal probleem rijzen.

x

x

x

ADVIES VAN DE FRANSE AFDELING

Voorafgaande opmerking.

De Franse afdeling wenst eerst en vooral haar verbazing uit te drukken bij het vernemen dat de taalkaders die aan de Commissie werden voorgelegd slechts van tijdelijke aard waren, vermits er een grondige structuurhervorming van de ontwikkelingssamenwerking aan de gang is ; dat reeds een nieuwe personeelsformatie werd uitgewerkt en voorgelegd voor syndikaal advies.

Derhalve ziet de Franse afdeling het nut niet in om zich over de thans aan de Commissie voorgelegde taalkaders uit te spreken en zij begrijpt nog minder waarom de dringendheid werd gevraagd.

Het spreekt vanzelf dat de vaststelling van de taalkaders en de herstructurering van de personeelsformatie hadden moeten samen gaan ; de wens om in extremis overte gaan tot een reeks bevorderingen op grond van de huidige personeelsformatie, met het oog op een voor de ambtenaren van de Nederlandse taalrol gunstiger verdeling van de betrekkingen dan voorheen kan in de ogen van de Franse afdeling geen voldoende reden uitmaken om aan de Commissie te vragen een dringend advies uit te brengen, op basis van een dossier dat eerst onvolledig was en dat zelfs geen officieel organigram van de diensten bevat.

Wat er ook van zij vermits het dossier regelmatig bij de Commissie werd ingediend, heeft de Franse afdeling zich niet verzet tegen een onderzoek wat de grond betreft.

Onderzoek wat de grond van de zaak betreft.

De Franse afdeling heeft er vooraf prijs op gesteld te preciseren dat zij haar houding uitsluitend wenste te steunen op de bepalingen van artikel 43, § 3, van de S.W.T. volgens welke de Koning voor iedere centrale dienst het aantal betrekkingen bepaalt dat aan het Nederlands en aan het Frans kader dient te worden toegewezen met inachtneming op alle trappen van de hiërarchie van het wezenlijk belang dat de Nederlandse en Franse taalgebieden respectievelijk voor iedere dienst vertegenwoordigen, waarbij de betrekkingen in gelijke mate worden toegewezen aan de beide kaders op alle trappen van de hiërarchie, voor de graden gelijk aan en hoger dan die van directeur.

De Franse afdeling heeft nochtans gemeend dat deze bepaling noodzakelijkerwijze dient te worden toegepast in functie van de speciale opdracht van deze dienst, opdracht, die in vier punten in de samenvattende nota van de secretaris-generaal wordt geschetst :

- 1.- de aanwerving, de keuze, de vorming en de voorbereiding van Belgische experts en technici en hun aanwijzing voor de opdrachten die in het kader van de ontwikkelingssamenwerking moeten worden vervuld ;
- 2.- de uitnodiging, het onthaal en het verblijf van de vreemdelingen die studies of stages in België komen doen ;
- 3.- de coördinatie van de uitvoering van ontwikkelingsakkoorden met betrekking tot de verwezenlijking van ontwerpen, die werden ^{af} gesloten met de ontwikkelingslanden of met internationale of supranationale organisaties ;
- 4.- het ter beschikking stellen van de ontwikkelingslanden van installaties of uitrustingsgoederen, gekozen onder de investeringen van de openbare, sociale of opvoedende infrastructuur, zonder rechtstreekse rentabiliteit, of nog onder de industriële- of landbouwinvesteringen die de aard van richtinggevende installaties hebben.

Voor de Franse afdeling zijn de diensten, waarvoor de taalkaders worden voorgesteld, de administratieve onderbouw waarop de voornoemde opdracht rust, in die zin dat die diensten vooral met de beheersdaden van de vier vermelde activiteiten belast zijn en namelijk met het ter plaatse brengen van de medewerkers in het buitenland en het onthaal van de stagiairs en bursalen in België.

Het spreekt vanzelf dat deze diensten moeten worden ingericht en bezet met ambtenaren van de twee taalrollen zodat de D.O.S. zijn opdracht in de beste voorwaarden kan vervullen.

Op het vlak van de toepassing van de S.W.T., de enige basis die de Franse afdeling ter zake kan aanvaarden, blijkt het dat vooral in functie van de taalaanhorigheid van de samenwerkenden, van de noodwendigheden voortspruitend uit de betrekkingen met de landen waaraan hulp wordt verleend en van het taalregime van de stagiairs en bursalen die in België verblijven, de maatstaf van art. 43, § 3 moet worden bepaald.

Iedere andere interpretatie zou tot oplossingen leiden die onverenigbaar zijn met de opdracht en de noodwendigheden van de dienst. Het is met deze criteria voor ogen dat de Franse afdeling de werkzaamheden van ieder van de directies van de D.O.S. hierna heeft onderzocht.

A. Directie : Multilaterale Samenwerking.

Uit de inlichtingen die aan de Commissie werden bezorgd, namelijk uit de beknopte nota, blijkt dat de gebruikte taal :

- in de betrekkingen met de internationale organismen het Frans is behalve wat de Gemeenschappelijke Markt betreft, waar ook het Nederlands wordt gebruikt ;
- in de betrekkingen met de Belgische besturen en diplomatieke posten : de twee nationale talen ;
- interne briefwisseling : idem.

B. Directie : Technici en deskundigen.

Volgens de D.O.S. betreft de opdracht :

1. Technici - er waren op 1 oktober 1969, 2370 technici waarvan er 1615 in het onderwijs werken.

Uit de statistieken blijkt dat in 1971 2208 technici en deskundigen zullen worden aangewezen voor 12 Afrikaanse landen, 34 voor Latijns Amerika, 30 voor Azië en 30 voor Belgische missies.

De Minister heeft beslist dat, wat de aanwerving van onderwijzend personeel voor de Franssprekende landen betreft, 50 % van de kandidaturen zullen worden voorbehouden voor Franstaligen en 50 % voor Nederlandstaligen. Het is slechts wanneer dit getal niet wordt bereikt in een taalgroep dat de aanvulling in de andere taalgroep wordt genomen, om de D.O.S. in de mogelijkheid te stellen om alle ingediende aanvragen te voldoen.

Wat dit punt betreft, wenst de Franse afdeling te preciseren dat in haar ogen, de criteria die in België worden gebruikt, krachtens de wet van 30 juli 1963 betreffende de taalregeling in het onderwijs, voor de medewerkers belast met onderwijsopdrachten moeten worden geëerbiedigd.

Dientengevolge oordeelt de afdeling dat de medewerkers, die moeten onderwijzen in Franssprekende landen, het bewijs moeten leveren dat zij die taal kennen, conform wat bepaald is bij artikel 15 van de wet van 30 juli 1963 (hetzij bezit van een diploma in de Franse taal, hetzij slagen voor een examen over de grondige kennis van die taal).

2. De Vrijwilligers : het totaal aantal vrijwilligers op 31 december 1969 bedroeg 495, waarvan er namelijk 355 bestemd waren voor Kongo, Rwandi, Burundi, Algerië, Cameroen, Tunesië en Marokko d.w.z. landen waarvan de officiële taal het Frans is ; de anderen zijn verdeeld over 13 landen, waaronder meerdere landen uit Zuid-Amerika.

3. Deskundigen : senioren en junioren : samen 441.

Uit de inlichtingen die werden bezorgd door de D.O.S., blijkt dat, wat de binnengekomen stukken in 1969 betreft, er meer dan 82 % waren opgesteld in het Frans, 16 % in het Nederlands en 2% in het Engels.

C. Directie "Beurzen en Onthaal".

Uit de korte nota en de bijlagen van de D.O.S. blijkt het volgende :

Werkvolume : Er worden jaarlijks ongeveer 2438 dossiers van bursalen behandeld. Daarbij worden jaarlijks nog 1500 dossiers van kandidaat-bursalen voorgelegd aan de dienst.

Er blijkt eveneens uit de nota dat de meeste bursalen hun opleiding in het Frans krijgen, de meest gebruikte taal is dus het Frans. Dit is te wijten aan de traditionele programmatie die, tot voor kort, hoofdzakelijk op Franssprekende landen was gericht.

Er wordt gelcidelijk een nieuwe geografische koers gevolgd, gericht op de niet-Franssprekende landen.

Uit de cijfers aangehaald in de bijlage kan men de volgende verdeling over het Franse en het Nederlandse taalstelsel afleiden :

	<u>Totaal</u>	<u>Frans taalstelsel</u>
Studenten (mei 1970)	1605	1575
Burgerlijke stagiairs (1969)	762	667
Militaire Studenten (mei 1970)	71	71
Militaire Stagiairs (1970)	153	153

Deze verhoudingen worden verklaard door het feit dat de meeste bursalen en stagiairs afkomstig zijn uit Afrika en meer speciaal uit Zwart Afrika (Kongc, Rwanda, Burundi) d.w.z. landen waarvan de officiële taal het Frans is.

D. Directie - Ontwerpen.

Uit de medegedeelde nota blijkt het volgende :

1. Aantal behandelde dossiers : 158 ontwerpen en 3 toelagen aan universiteiten in 11 overzeese landen.

Aantal verzonden brieven in 1969	:	4179
van 1.1.70 tot 15.11.70	:	4721
Aantal binnengekomen brieven in 1969	:	3848
van 1.1.70 tot 15.11.70	:	4731

2. Gebruikte taal.

- 1° het Frans of het Nederlands naar gelang van het taalregime van de ambtenaar ;
- 2° briefwisseling met de Belgische privésector en de plaatselijke overheden : het Frans of het Nederlands naar gelang van het taalregime van de streek. Te Brussel : naar gelang van het taalregime van de ambtenaar.

Uit een bijlage bij de nota blijkt dat de organisaties, de verenigingen en studiebureaus die bij de verwezenlijking van de projecten betrokken zijn, als volgt verdeeld zijn : 28 in Brussel-Hoofdstad - 10 in het Nederlandse en 3 in het Franse taalgebied.

Overigens betreffen deze projecten meestal Afrikaanse Franstalige landen, terwijl de overige betrekkingen hebben op Latijns Amerika en enkele Azië aanbelangen (Maleisië, Indonesië).

E. Juridische en personeelsdienst.

Uit de nota blijkt dat het personeelsbeheer slaat op : 278 ambtenaren waarvan er 158 tot de Franse en 120 tot de Nederlandse taalrol behoren. De gebruikte taal is volgens de nota stipt in overeenstemming met de taalwet.

./.

F. Dienst : Financiën en Bevoorrading.

1. Financiën : Volgens de nota : gebruikte taal : + 70 % in het Frans.
+ 30 % in het Nederlands.

2. Bevoorrading.

Aantal : + 40.000 dossiers werden sinds 1966 behandeld.

Gebruikte taal : De bestellingen geschieden overeenkomstig de taalwetten.

Verzendingen : de post wordt in het Nederlands behandeld vermits de expeditiedienst van de D.O.S. te Antwerpen is gevestigd.

De Franse afdeling is ter zake van oordeel dat de verzendingsdienst van de D.O.S., gelocaliseerd te Antwerpen, deel uitmaakt van de dienst Bevoorrading en dat bijgevolg het stelsel dat voor de briefwisseling moet worden gebruikt, dit is dat voor de centrale diensten in Brussel geldt.

G. Dienst "public relations".

Volgens de nota wordt het taalgebruik, ter zake opgelegd door de taalwetten, nageleefd ; (gelijke verdeling over de beide taalgroepen).

H. Documentatiedienst.

Gebruikte taal : ongeveer 50 % Nederlands en 50 % Frans.

I. Administratieve dienst - Economaat.

Gebruikte taal : taal van de ambtenaar.

x

x

x

./.

Op grond van wat voorafgaat, kan het volgende worden vastgesteld :

1. De landen waarmede akkoorden werden afgesloten zijn vooral Franstalige landen.
2. Het grootste deel van de medewerkers aan de ontwikkelingssamenwerking (technici, vrijwilligers, deskundigen) is bestemd voor Franssprekende landen - in het bijzonder voor onze vroegere Afrikaanse gebieden, en hun dossiers moeten dus in het Frans worden behandeld.
3. De meeste stagiaires en bursalen die in België worden onthaald zijn Franstalig, wat ook inhoudt dat het Frans moet worden gebruikt voor alles wat hen aanbelangt.

Hieruit volgt dat het grootste gedeelte van de heheersdaden normaal in het Frans moet worden gesteld.

Hierbij dient te worden opgemerkt dat het belang van de respectievelijk in het Frans en het Nederlands behandelde zaken niet slechts kwantitatief dient te worden beoordeeld, maar ook kwalitatief, d.w.z. naar de belangrijkheid en de aard van de behandelde dossiers.

x

x

x

Tot besluit is de Franse afdeling eenparig van oordeel dat het procent van de te stellen beheershandelingen en van de te behandelen dossiers op 80 % Franse zaken en 20 % Nederlandse zaken mag worden geschat.

De afdeling meent bijgevolg volgende standpunten te moeten uitdrukken :

I. Betrekkingen gelijk aan en hoger dan die van directeur.

De afdeling meent dat de Koning gebruik had moeten maken van de mogelijkheid om, ten gunste van het Franse taalkader, af te wijken

van de regel van de numerieke gelijkheid bepaald bij artikel 43, § 3, S.W.T.

Daar door de Minister bij de Commissie geen enkel voorstel in die zin werd ingediend, aanvaardt de afdeling de gedane voorstellen, op voorwaarde dat, wanneer de personeelsformatie voor een trap een oneven aantal betrekkingen omvat, de betrekking die na de verdeling 50/50 overblijft, aan het Franse taalkader wordt toegekend.

II. Betrekkingen lager dan die van directeur.

De Franse afdeling oordeelt dat de 50/50 verdeling van de betrekkingen over beide kaders op alle trappen van de hiërarchie onaanvaardbaar is.

Dergelijke verdeling zou niet alleen niet aan de werkelijkheid beantwoorden maar zou bovendien noodzakelijkerwijze voor gevolg hebben dat, om redenen van dienstnoodwendigheid, de zaken die in het Frans moeten behandeld worden zouden behandeld worden door personeelsleden van de Nederlandse rol, hetzij in het Frans, wat strijdig zou zijn met de geest van de S.W.T., hetzij in het Nederlands, wat een flagrante overtreding van deze wetten zou zijn.

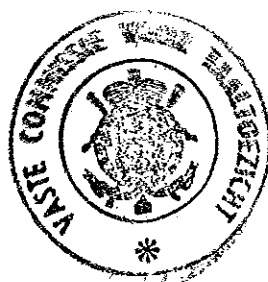
Derhalve, om de goede werking van de administratie en de belangen van de betrokken bevolkingen veilig te stellen, - en daardoor meteen de meer algemene doelstellingen van onze samenwerking met de Derde Wereld - past het een billijk evenwicht te vinden.

Overwegend dat het kleine aantal ambtenaren op zekere trappen van de hiërarchie niet mag leiden tot de eventuele uitsluiting van Nederlandstalige ambtenaren, spreken de leden van de Franse afdeling zich eenparig uit voor een globale verhouding van 2/3 van de betrekkingen voor het Franse kader - 1/3 van de betrekkingen voor het Nederlandse kader, met dien verstande dat zulke verhouding niet noodzakelijkerwijze dient te worden bereikt voor de trappen van de hiërarchie die een zeer klein aantal ambtenaren tellen.

Overeenkomstig de bepalingen van artikel 61, § 3, 2de lid van de S.W.T. wordt de bevoegde Minister verzocht de V.C.T. mede te delen welk gevolg aan dit advies wordt gegeven.

Gedaan te Brussel, 17 december 1970.

DE VOORZITTER

[Redacted signature]